

[Jytte Andersen]

ret i 2 samråd, både i uddannelsesudvalget og i arbejdsmarkedsudvalget, men det er naturligvis også svært at finde fornuftige svar, fordi det faktisk går ud på, at de tekniske skoler tilsyneladende skal bruges 2 gange på samme tid.

Vi har bl.a. spurgt, om der er lokalekapacitet nok. Svaret er: det vides ikke på nuværende tidspunkt. De, der er ansvarlige for de tekniske skoler; ved faktisk, at der ikke er pladser nok, fordi de tekniske skoler i forvejen er overbookede, og det vil komme til at betyde, at kurserne skal ligge sent om eftermiddagen og om aftenen. Er det rimeligt over for de langtidsledige?

Vi har også spurgt, hvor meget det vil medføre af øgede udgifter til overarbejde. Svaret er: videst muligt skal man undgå overarbejde. De faglige folk fra de tekniske skoler siger meget præcist, at der er behov for værkstedsassistenter, fordi maskinerne skal omstilles til henholdsvis daghold og aftenhold.

Det, som undrer os allermost, er nok, at ministeren i denne sag tilsyneladende overhovedet ikke lader sig påvirke af et økonomisk argument. Det plejer dog at være vægtigt i forhold til denne regering.

Forstanderforeningen af 1972 har klart påvist, at denne undervisning vil blive ca. 2½ gange så dyr, som hvis den foregik i den regie, hvor der rent faktisk er erfaringer og viden til at varetage undervisningen, og vi har som sagt ikke fået noget fornuftigt svar på, hvorfor heller ikke det økonomiske argument tæller i denne sammenhæng.

Den 11. juni har Forstanderforeningen skevet et brev til undervisningsministeren, hvori den henviser til, at den har noteret sig, at der i notatet gøres opmærksom på, at udviklingsarbejde, forsøgsarbejde og egentlige forsøg, som der står, varetages bedst på de tekniske skoler. Hvordan kan det være, at de amtskommunale enkeltfagskurser ikke kan få det løft, så de kan tilrettelægge uddannelses-tilbud af kortere varighed med den viden og erfaring, de har, og med det kendskab, de har til denne målgruppe? Hvorfor skal denne støtte, denne ressource gives til tekniske skoler, som faktisk skal begynde på bar bund?

Vi synes, det er urimeligt og en ualmindelig dårlig idé at lægge udviklingstendenserne over i den anden regie fremfor at give amterne disse muligheder, og ikke mindst synes vi,

det er en dårlig idé, fordi der ikke er plads på de tekniske skoler.

Svend Auken (S):

Jeg har først et spørgsmål til ministrene, inden de går ind i debatten, og det er, om regeringen i dag vil give folketinget en melding om, hvilke præcise forventninger man har til det forsøg, som man nu iværksætter, denne forsøgslovgivning, som man nu vil have folketinget til at vedtage. Hvad er det for præcise forventninger, man har, og hvad er det for et grundlag, der til sin tid skal vurderes på? Det har vi boret i under udvalgsarbejdet. Vi har ikke fået noget tilfredsstillende svar, men jeg går ud fra, at det kan gives i dag.

Det andet, jeg vil sige, er et svar på det, som hr. Estrup gjorde meget ud af i sit indlæg, nemlig den udsættelse af tredje behandling, der fandt sted, da 75 medlemmer af folketinget med henvisning til grundloven begærede behandlingen udsat i 12 søgnedage. Hr. Estrup var nærmest inde på, at det var for at sinke behandlingen, at det var for at drille, osv. Jeg vil gerne sige til hr. Estrup, at baggrunden for, at vi tog dette usædvanlige skridt, var, at tingene ikke var undersøgt til bunds. Var regeringen og de radikale kommet før den 22. maj med deres tredje og foreløbig sidste aftale, og havde folketinget haft ordentlige arbejdsvilkår, ville vi naturligvis ikke have sørget for at få udskudt behandlingen. Nu var det ikke tilfældet, og derfor var vi nødt til at tage denne udsættelse for at finde ud af, om nogle af de mange forudsætninger, man selv har stillet op, var opfyldt.

Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at sige tak til de mange politikere fra regeringspartierne, der har udtalt sig positivt om denne yderligere tænkepause, og herunder vil jeg naturligvis ikke mindst sige tak til arbejdsmarkedsudvalgets formand, som har givet udtryk for dette synspunkt.

Vi havde naturligvis ingen forventning om, når man nu har arbejdet så længe med denne sag og har knyttet så meget prestige til den, at vi kunne få ændret grundlæggende i lovforslagene. Der vil stadig være en afgørende skillelinje mellem vores opfattelse, at alle langtidsarbejdsløse skal have en mulighed for at blive på arbejdsmarkedet med fulde rettig-